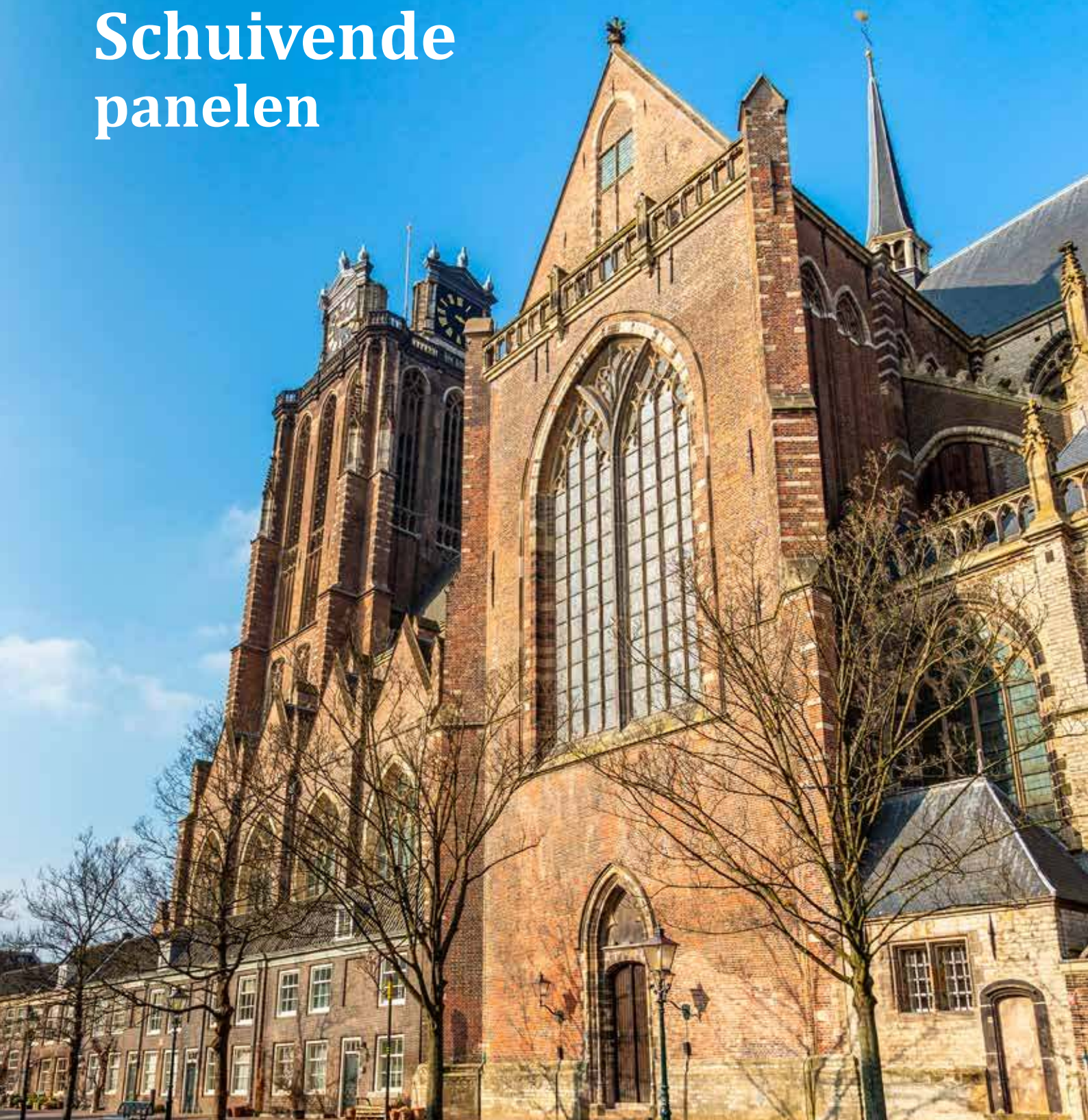

Bewaar het Pand

JAARGANG 58 • DONDERDAG 12 JANUARI 2023

1

Schuivende panelen

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING VAN DE OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

“Waar zult gij heengaan?”

Genesis 16:8

Het was een ontdekkende vraag aan de vluchtende Hagar. Waar gaat de reis heen? Heb je wel een bestemming? Of zwerf je maar doelloos rond in deze woestijn? Is dat niet gevaarlijk Hagar? Het gaat ons in deze meditatie niet om de geschiedenis te behandelen. Het gaat slechts om dit deel van een indringende vraag, een vraag door de Heere gesteld. We staan aan het begin van een nieuw jaar. Evenals voorgaande jaren zal ook het komende jaar, als we het beleven mogen, weer snel aan ons voorbij gaan. We vliegen daarheen zei de oude Mozes. En aan het begin van het jaar zeggen we wel eens: wat zal dit jaar ons brengen? Al is dat te begrijpen, maar dat zeggen we toch ook niet aan het begin van een dag, of aan het begin van een week? Het is goed om ons dagelijks de vraag te stellen die de Heere aan Hagar stelde: Waar is de reis heen? Want we zijn immers allen op reis van de tijd naar de eeuwigheid? In het jaar 2022 zijn er ook weer van onze lezers afgereisd naar ons eeuwig huis. En of we nu nog maar ene week of nog 40 jaren voor ons hebben, toch vraagt dit indringende woord van de Heere Zelf vandaag om een antwoord.

Er zijn kerkmensen (over de wereld heb ik het nu even niet) die beweren dat je niet kunt zeggen waar je heen gaat. Je moet dat afwachten. Als je niet uitverkoren bent ga je naar de hel. Een mens weet niet wat hij zegt als hij dit beweert. Het is de dwaasheid ten top. Als we aan het begin van een nieuw jaar als gezin gaan bespreken waar we dit keer naar toe zullen gaan met vakantie, dan is iedereen daarin geïnteresseerd. We doen allemaal aan dat overleg mee. Of als we een studierichting moeten kiezen is dat ook een heel serieuze zaak, die onze volle aandacht heeft. Waarom zeggen we dan op Gods vraag waar de reis heen gaat: ik zal wel zien?

Je hebt ook mensen, kerkmensen ja, die zich over die vraag geen zorg maken. We gaan naar de hemel natuurlijk, we zijn toch gelovig en serieus? Maar dan beseffen we niet dat we alleen goed aankomen als we achter iemand aan gaan, de Heere Jezus volgen. Als er door genade een levende betrekking op Hem gekomen is, ja, dan zal Hij het waarmaken dat Hij ons plaats maakt en daar door Woord en Geest ook zicht op geeft. Dan hebben we geleerd dat we van onszelf op een dwaalweg ons bevinden, net als Hagar. Dat we weglopers zijn, net als Hagar. Dat er geen stuur en richting en doel in ons leven is. Dat we van de brede weg op het smalle pad gebracht moeten worden in de weg van bekering en geloof.

De vraag van de Heere bedoelt ons stil te zetten, stil te doen staan. En onszelf af te vragen: waar ga ik eigenlijk heen? Want

er is een weg die leidt tot het eeuwig verderf en op die weg worden we geboren. Er is ook een weg die leidt naar het eeuwig behoud. En op die weg kom ik door een tweede geboorte. En het gevolg, het bewijs, de vrucht van de wedergeboorte is kloppen, bidden en zoeken. En dat is geen eenmalig kloppen, bidden en zoeken. Dat wordt mijn leven. Dat is de ingang door de enge poort. En daarachter de ingang door de poorten van Sion!

Nee, ik kom er niet op grond van mijn kloppen, bidden en zoeken. De grond van mijn behoud ligt in het werk en de Persoon van de Heere Jezus. In Hem Die ons van Godswege geschonken is en gepredikt wordt. Om het eeuwig welbehagen, waar de engelen van zongen in de velden van Bethlehem Efratha. In Hem ligt ook de garantie voor bewaring onderweg en een veilige aankomst. Eeuwig behoud. Ondanks satan. De invloed der wereld. Mijn boze bestaan. Tot roem van Gods genade. Zoals dit gedicht ons zegt:

Wij mensen zijn op reis, op reis zijn wij. Waar heen?
De mens gaat naar zijn eeuwig huis,
geen huis van hout of steen.
Wij mensen zijn op reis, op reis zijn wij. Waar heen?
Er is een huis van vrolijkheid, maar ook een van gewezen.
Wij mensen zijn op reis.

Wij mensen zijn op reis, op reis zijn wij.
De levensreis van sommigen is toch zo snel voorbij!
De een komt vroeg bij 't eindstation,
een ander oud en grijs.
Wij mensen zijn op reis.

Wij mensen zijn op reis, op reis zijn wij.
Een biedt Zichzelf als Gids ons aan, ga aan Hem niet voorbij!
Ja, Jezus wijst de juiste weg, de weg naar 't Vaderhuis.
Al wie Hem volgt in waar geloof,
Komt zeker, veilig thuis.

Vlucht daarom thans tot Jezus heen,
En reis in geen geval...alleen!
Want u verdwaalt; wees daarom wijs:
Vlucht tot de Heiland: goede reis!

DS. K. HOEFNAGEL

VOOR DE JEUGD

Kop van Jut en zondebok

Ik, uw knecht, nu vrees den HEERE van mijn jonkheid af. - 1 Koningen 18:12

Iemand die als kop van Jut dient, is niet te benijden. Hij is de zondebok en krijgt overal de schuld van, terecht of onterecht. De schuld afschuiven is al zo oud als de zondeval. Adam begon ermee toen de Heere vroeg of hij van de verboden boom gegeten had. Toen wees Adam zijn vrouw Eva aan als de zondebok. En eigenlijk kreeg de Heere de schuld. Want die had Adam weleens een betere vrouw mogen geven. 'De vrouw die Gij bij mij gegeven hebt.' Het was dus Gods schuld. En toen Eva de vraag kreeg, schoof zij de schuld op de slang. Dat is mensen eigen: de schuld afschuiven, een zondebok zoeken. Een kop van Jut waar je op kan slaan.

Behalve van Obadja wordt er in hoofdstuk 18 nog een portret getekend. En dat is geen aantrekkelijk portret om naar te kijken. Het gaat om Achab. En zijn portret wordt toch ook niet zonder reden getekend. De Heere wil dat wij niet alleen naar Obadja kijken en zijn godsvreze en daar allerlei lessen uit zouden trekken, maar Hij wil dat wij ook naar Achab kijken. Een mens die zich over heeft gegeven aan het kwaad en op weg is naar het eeuwig verderf. De Heere acht het nodig dat wij ook naar zulke portretten kijken. Tot waarschuwing.

Toen Elia terugkwam in Kanaän, kwam hij onderweg Obadja tegen. En Elia gaf aan Obadja de opdracht om naar Achab te gaan. Obadja maakte daar bezwaar tegen en zei dat hij vreesde voor zijn leven, als Achab zou komen en Elia om wat voor reden dan verdwenen zal zijn. Obadja was bang voor de gevolgen. En dat laat ons zien hoe Achab over Elia dacht. Hij haatte deze profeet met heel zijn hart. En hij wilde maar één ding: Elia doden. Hij had hem laten zoeken, zelfs in het buitenland, en hij had een eed afgenomen van de buitenlandse koningen, ze moesten zweren dat zij Elia niet hadden verborgen. En dat zijn allemaal bewijzen van de bittere haat van Achab tegen Elia.

En als Obadja dan ook de boodschap brengt dat Elia hem wil ontmoeten, dan haast Achab zich naar Elia toe. En Achab ontploft als hij Elia ziet en al zijn opgekropte woede van drieënhalp jaar komt eruit en hij bijt Elia toe: *Zijt gij die beroerder van Israël?*

Dat was een harde beschuldiging. Alsof Elia de oorzaak is dat de velden droog zijn. En dat de akkers kaal zijn. En dat mens en dier honger lijden en sterven. Alsof Elia dat op zijn geweten heeft.

We zien daarin opnieuw Achabs verharding. Nu had hij mee-gemaakt dat de regen en de dauw werden ingehouden. Hij moest de straf van God ervaren. Maar Achab is niet verbroken. Hij wist dat dit allemaal een gevolg was vanwege de baäldienst. Daar was Elia toch wel duidelijk in geweest. Maar Achab heeft zijn hart verhard. En hij gaat door. Hij wil niet buigen onder de oordelen van God. Hij wil zich niet laten vernederen onder de krachtige hand Gods. Hij schuift de schuld op een ander. *Zijt gij die beroerder Israëls?* Het is allemaal de schuld van Elia. En als er nog iets van een geweten bij Achab aanwezig was, dan schroeide hij dat hier als met een brandijzer toe.

Daarin zien we dat als wij onze schuld niet willen erkennen. En ons verzetten tegen God. Dan zullen we altijd de ander de schuld geven. Dat zien we al aan begin van de geschiedenis van de mensheid. Als Adam en Eva hebben gezondigd. Dan worden ze door de Heere ter verantwoording geroepen. En dan komen ze bevend tevoorschijn. Maar dan zegt Adam: de vrouw die Gij bij mij gegeven hebt, zij is de beroerder van Israël. En Eva zegt: nee het is de slang, hij is de beroerder van Israël!

En deze zonde herhaalt zich door heel de wereldgeschiedenis heen. We proberen de schuld van ons af te schuiven. Of om ons te verontschuldigen. We proberen weg te schuilen achter omstandigheden, achter personen.

Weet je op Wie Elia hier een beetje lijkt? Op de Heere Jezus. Die werd ook de zondebok. Hij werd vals beschuldigd. Hij werd geschopt, geslagen, gepest en gekruisigd. Waarom? De Joden zeiden tegen Pilatus: Hij beroert het volk (Lukas 23:5). Hij is de Beroerder van Israël!

En zo zal ieder kind van God in meer of mindere mate de ver-smaadheid van Christus leren dragen.

DS. M.A. KEMPENEERS
WWW.BEWAARHETPAND.NL

Schuivende panelen (2)

Verschuivingen in leer en leven in de gereformeerde gezindte kunnen we niet los zien van ontwikkelingen in onze samenleving. Wat heeft de beïnvloeding door de tijdgeest tot gevolg voor het geestelijk leven in de gereformeerde gezindte? Klinkt er vandaag de dag een andere prediking dan voorheen, zoals enige tijd geleden tijdens een netwerkdag van de Dutch Bible Belt Network werd gesuggereerd? Klinkt er ook een voldoende weerwoord op schuivende panelen?

Bestaat God wel?

Om met dat laatste maar te beginnen: een vraag die (ook) vandaag de dag veel wordt gesteld, is dus die naar het Godsbestaan. Bestaat God wel? Maar juist in het Nieuwe Testament liggen voldoende aanknopingspunten om op die vraag in te gaan. Alleen al Paulus' brieven maken duidelijk dat hij al in aanraking kwam met twijfelaars aan het bestaan van God, of met degenen die wel in afgoden geloofden, maar niet in de enige ware God.

Zo onderstreept Paulus direct in zijn eerste brief aan de gemeente van Korinthe dat het woord des kruises degenen die verloren gaan dwaasheid is: *"Doch wij prediken Christus den Gekruisigde, den Joden wel een ergernis, en den Grieken een dwaasheid. (1 Kor.*

1:23)" Daarbij gaat Paulus ook in op de achtergrond van de Korintiërs: *"Gij weet dat gij heidenen waart, tot de stomme afgoden heengetrokken, naar dat gij geleid werdt. (1 Kor. 12:2)"* Ook in zijn eerste brief aan de Thessalonicenzen wijst Paulus zijn lezers op hun afkomst: *"Want zij zelve verkondigen van ons, hoedanigen ingang wij tot u hebben, en hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden, om den levenden en waarachtigen God te dienen en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten. (1 Thess. 1:9 en 10)"*

Hieruit blijkt duidelijk dat Paulus het Evangelie niet in het luchtledige verkondigt. Heel mooi zien we dat ook in Handelingen 17. Daar gaat Paulus in gesprek met filosofen op de Areopagus in Athene en spoort hij uiteindelijk aan te geloven in de Man Die zal komen om de wereld rechtvaardig te oordelen.

Wat heb ik eraan?

Een vraag die samenhangt met die naar het Godsbestaan is de vraag naar de relevantie ervan. Stel dat God bestaat, wat heb ik er dan eigenlijk aan? Juist onze belijdenisgeschriften bieden daarbij meer dan voldoende aanknopingspunten. De Heidelberger Catechismus bijvoorbeeld stelt regelmatig de vraag naar nut en waarde: *Waartoe dient ons dat wij weten dat God alles geschapen heeft en nog door Zijn voorzienigheid onderhoudt (vraag 28)? Of: Wat nuttigheid verkrijgt gij door de heilige ontvingenis en geboorte van Christus (vraag 36)? Of: Wat nut ons de opstanding van Christus (vraag 45)? Of: Maar wat baat het u nu dat gij dit alles gelooft (vraag 59)?*

Stel dat God bestaat, wat je er dan aan hebt? Alléén al dit: dat je met de allereerste vraag van de Catechismus mag instemmen dat je met lichaam en ziel niet mijn, maar mijns getrouwen Zaligmakers Jezus Christus eigen ben en Hij je verlost en bewaart. De vraag is wel: blijkt uit de verkondiging van het Evangelie, maar ook uit onze gesprekken, ja, uit héél ons doen en laten, dat dit ook daadwerkelijk de unieke troost is waaruit we leven?

Waar zijn andere christenen?

Een derde maatschappelijke ontwikkeling die wordt waargenomen, is referentieverlies: het wegvallen van andere christenen om ons heen. Nu zal dat wel deels afhankelijk zijn van ieders eigen woonplaats, maar zeker in gebieden buiten de Bijbelbelt leven reformatische christenen zonder veel direct dagelijks contact met andere christenen. Ze reizen alléén, ze wonen alléén, ze werken alléén. In combinatie met de zuigkracht van de wereld en de aantrekking daarvan op het eigen hart, alsmede de aanvallen van de boze leidt dat helaas al te vaak tot vervlakking en vervreemding ten opzichte van de kerkelijke wortels.

Maar ook ten opzichte van deze ontwikkeling geldt dat Gods Woord ons meer dan voldoende handvatten biedt om daarover verder te spreken en/of in de prediking op in te gaan. We kunnen daarbij denken aan de geschiedenis van Lot in Sodom (Genesis 13 en 19) als afschrikwekkend voorbeeld, of die van Daniël en zijn vrienden in Babel als opwekkend voorbeeld (Daniël 1, 3 en 6).

Is er een hemel en hel?

Een vierde en laatste maatschappelijke ontwikkeling die wordt genoemd, is die van verlies aan geloof in het hierna maals en de twee eindbestemmingen hemel en hel. Het is de vraag hoe nieuw deze vierde ontwikkeling is en of er niet nog meer ontwikkelingen zijn -denk bijvoorbeeld aan de maakbaarheidsgedachte, het gelijkheidsdenken, de gezagscrisis en de genderstrijd.

Maar ook waar het gaat om verlies van het zicht op hemel en hel kunnen we er niet omheen dat de Bijbel daar van Genesis tot Openbaring op tal van plaatsen duidelijk over spreekt. Schuivende panelen? Gods Woord verandert niet. En het is ook duidelijk dat de Bijbel en onze belijdenisgeschriften concreet ingaan op vragen en ontwikkelingen die vandaag de dag spelen. Zijn wij dan soms zélf aan het veranderen?

DS. W.L. VAN DER STAAIJ

Wedergeboorte (3) *Ambrosius*

Verwoording

De wedergeboorte wordt een nieuwe geboorte of een nieuwe verwekking genoemd. Dat is het werk van God door middel van het zaad van het Woord. Gods kinderen zijn uit God geboren. Gods Woord is het middel waardoor God wederbaart. Het Woord is immers het zaad van de wedergeboorte. De moeder van de nieuwe geboorte is de kerk. De wedergeboorte komt vanuit de hemel, het is een van boven geboren worden. "O gezegende geboorte, zonder welke geen geboorte gelukkig is en in vergelijking daarmee (ook al werd men als erfgenaam van de hele wereld geboren) alles alleen maar ellende is." De nieuwe geboorte vindt plaats voor de doop (Lydia), in de doop of na de doop. Het is Gods gewone weg dat er bepaalde stappen of trappen zijn in de wedergeboorte.

Eerste stap: een gezicht van de zonde

De Heilige Geest zal de wereld overtuigen van zonde. Het geweten gaat spreken. Vele, machtige, afschuwelijke zonden worden gezien. Al Gods geboden zijn overtreden. "Deze zonde is in sommigen wereldsgezindheid, wulpsheid, woeker, hoogmoed, wraak en dergelijke. In anderen is ze dronkenschap, vraatzucht, sport en spel, grove grappen, simonie en dergelijke." De Heilige Geest laat de modder en het vuil van de ziel zien.

Tweede stap: gevoel van ellende

De tweede stap is een gevoel van de Goddelijke toorn. De bazuin van de wet heeft opgewekt uit de geestelijke doodslaap. Dan probeert de satan de nieuwe mens in de baarmoeder te verstikken. Satan wijst op de vloek van de wet en de toorn van God om tot wanhoop te brengen.

Derde stap: droefheid over de zonde

Sommigen leren daar meer van kennen dan anderen. Maar allen leren ze toch die droefheid kennen. Het hart treurt en het oog schreit. De weg naar Gods Koninkrijk is dat wij huilen als kinderen die ter wereld komen." Er is droefheid vanwege de bedreven zonden.

Vierde stap: zoeken naar troost

Bij de wereld, de duivel of het vlees is geen troost te vinden. De Schrift troost door middel van het Evangelie, niet door middel van de Wet. Het Evangelie is een kracht Gods tot zaligheid. (Rom. 1:16). Het gebed geeft troost. Er valt te denken aan de koning van Ninevé die sprak: 'Wie weet, God mocht Zich wenden en berouw hebben, en Hij mocht Zich wenden van de hittigheid Zijns toorns, dat wij niet vergingen (Jona 3:9). De ontdekte zondaar blijft voortdurend roepen om barmhartigheid. Hij gaat naar Gods dienaar met de vraag: 'Wat moet ik doen opdat ik zalig worde?' Dit is een uitnemende gelegenheid om de zielszaligende genoegzaamheid van Christus' dood en lijden uit te stallen en groot te maken. "Als het bloed van

Christus en de belofte der zaligheid werden aangeboden aan een niet gewond geweten, wat zou dit anders zijn dan wanneer men de heilzaamste balsem over een gezond lichaamsdeel goot?"

Vijfde stap: een gezicht van Christus

De vijfde stap is een helder gezicht van Christus. De Joden zagen op de koperen slang, de verwonde ziel ziet op de Zaligmaker, verhoogd aan het kruis. Wat een liefde en barmhartigheid wordt er in Hem gezien. Een bodemloze zee van ontferming. De verschrikkingen van de wet leiden tot de troost van het Evangelie. "De droefheid over de zonde leidt tot de Zaligmaker. Het geloofsoog ziet op Christus. "Terwijl hij zijn toestand beweent en erkent welk een kleine stap er tussen hem en de verdoemenis is (alsof hij zich nu voor de mond van de hel en op de executieplaats zelf bevindt), ziet hij vol verbazing op Christus. Hij ziet Hem met een speer in Zijn zijde, met doornen op Zijn hoofd, met nagels in Zijn voeten, met een gratie in Zijn handen, die Hij aanbiedt aan alle mensen die haar maar door het geloof willen ontvangen."

Zesde stap: verlangen naar Christus

De zesde stap is een hongerend verlangen naar Christus en Zijn verdiensten. 'Zalig zijn die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.' (Matth. 5:6). De dorst naar wereldse dingen is bekoeld, de dorst naar hemelse dingen is ontvlamd. Alleen het bloed van Christus kan de ziel genezen. Alleen het bittere lijden van Christus kan de dorst lessen. Hij wil alles missen om de Zaligmaker te kunnen genieten. De vernederde ziel hunkert naar Christus.

Zevende trap: rusten op Christus

Christus roept hen die belast zijn. Op die roeping komen zij die belast zijn. Zij werpen zich in de armen van Christus Die belooft: 'Ik zal hem rust geven. Ik zal hem verkwikken.' (vgl. Matth. 11:28). Zij vluchten in de schoot van hun gezegende Verlosser. "Daar klampt ze zich vast aan Zijn gezegende wonden, daar rust ze op Zijn verdienstelijke dood, daar slaat ze haar armen om Zijn gekruisigd lichaam, daar verbergt ze zich in de kloven van de Steenrots."

Achtste trap: gehoorzaamheid aan Christus

Christus wordt aangenomen niet alleen als Zaligmaker, maar ook als Heere en Koning om Hem te dienen en te gehoorzamen. Nu is de nieuwe mens geboren. Alles is nieuw geworden. Geliefde lezer(es), mag u hier iets van kennen?

DS. A. VAN HETEREN

Lezen in de brief aan de Hebreeënen (42)

Het laatste hoofdstuk van de Hebreeënenbrief heeft onze aandacht. We zijn toegekomen aan het 7^e vers. Vorige keer zagen we dat de schrijver het nodig achtte de lezers van zijn brief (of: de hoorders van zijn preek) te vermanen. Heel concreet. Ze mochten veel voorrechten genoten hebben, maar ze moesten beseffen: adeldom verplicht! De ware Godsvreze moest en moet tot uitdrukking komen in de dagelijkse praktijk. Paulus schreef aan de gemeente van Thessalonica: "Dit is de wil van God: uw heiligmaking" [1 Thess. 4: 3]. En aan de Kolossenzen: Als het dan zo is dat u door het geloof met Christus bent opgewekt uit de dood, "zoek de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn" [Kol. 3: 1-3]. Een andere spits heeft ook de brief aan de Hebreeënen niet.

In de voorgaande verzen 1-6 is al heel wat gepasseerd: de onderlinge liefde, de gastvrijheid, het huwelijksleven en het omgaan met geld en goed. Inmiddels richt de apostel de blik op zaken die nog nauwer het hart van het christen-zijn raken. Welke plaats heeft het Woord van God in hun hart en leven? Allereerst vraagt hij aandacht voor de voorgangers die in het verleden dat Woord van de levende God hebben gesproken en voorgeleefd. Hij wekt de Hebreeënen op om te gedenken degenen die voorheen de spreekbuis van Gods Woord in hun midden waren. We zullen moeten denken aan de inmiddels ontslapen dienaren van het Woord. Wellicht de apostelen zelf, maar verder ook allen die tijdens hun leven leidslieden of leraars van de christelijke gemeente zijn geweest.

De apostel roept op om hen te gedenken. Hen in hun herinnering terug te roepen. De leidslieden die inmiddels weliswaar gestorven zijn, maar die iets van wezenlijk belang hebben achtergelaten. Hun erfenis, hun nalatenschap mag niet worden veracht. De gedachten en overwegingen van het huidige geslacht moeten op hen gericht zijn. Opdat hun erfenis nog steeds tot nut van de Hebreeeuwse christenen zal zijn. Immers, het door hen gesproken woord was niet zomaar een verzameling van allerlei menselijke waarheden en wijsheden. Nee, zij hebben *het Woord Gods* gesproken. Ze hebben, in de tijd dat ze dienstbaar waren, mogen zeggen: "alzo spreekt de Heere!" En de inhoud daarvan mag zomaar niet vergeten worden. "*Gedenk uw voorgangers die u het Woord Gods gesproken hebben, en volg hun geloof na, aanschouwende de uitkomst van hun wandeling*" [7].

De schrijver geeft een kostbaar getuigenis van deze leidslieden uit het verleden. Zij spraken het Woord van God niet alleen zuiver en bewogen. Maar hun eigen leven gaf nog eens méde getuigenis aan de waarheid van datgene dat ze spraken. De Hebreeënen hoeven dus niet alleen te volstaan om de ooit gesproken woorden te gedenken, maar ze mogen ook in gedachtenis hebben dat deze leidslieden in hun eigen leven betrouwbare getuigen waren van het Woord van God. Vandaar de vermaning: volg hun geloof na. Hun voorbeeldige levenswandel stemde geheel overeen met het getuigenis van hun mond. Ze spraken niet alleen Gods Woord, maar ze geloofden zelf ook dat Woord. Ze

beleden het in woord en in daad. En nu is het 't verlangen dat de lezers van zijn brief niet minder in het geloof zullen staan als hun eerdere leidslieden. Dan zal ook hun eigen levensweg perspectief hebben. Want die voorgangers hebben die weg ten einde toe bewandeld. Evenals Paulus gold het ook van hen, dat ze de goede strijd gestreden hebben, dat ze de loop geëindigd hebben en het geloof behouden. Door genade is hun de krans der heerlijkheid geschonken. Welnu, dat gunt de schrijver van deze brief zijn lezers ook. Laten ze gedenken aan de uitkomst van de gestorven leidslieden. Allen gingen ze heen in het geloof. Reden om hun voetstappen na te volgen.

Wat de prediking van die voorgangers inhield? Dat is met weinig woorden te zeggen: "*Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde, en in der eeuwigheid!*" [8]. Deze waarheid was hun bron, hun kracht en hun uitzicht. Alleszins waard om nog steeds gepredikt en aangenomen te worden. En om daarin te volharden. Wat eerder in deze brief aangaande de heilige God werd beleden (zie 7: 24, 25), dat geldt in gelijke mate van Zijn geliefde Zoon, de gezalfde Messias, de Zaligmaker van Zijn kerk. Daarom de volle naam: Jezus Christus. De schrijver drukt het zijn lezers nadrukkelijk op het hart: wie deze Heere Jezus Christus met een waar geloof belijdt, die zal door de gemeenschap met Hem ontheven zijn aan het wisselende en vergankelijke karakter van deze voorbijgaande wereld. Zijn Woord wordt nooit veranderd. Zijn bloed verliest nooit haar kracht. Zijn trouw rust zelfs op het late nageslacht. Aarde en hemel gaan voorbij. Maar Hij blijft dezelfde, nu en immer!

Daarom is er alle reden om waakzaam te zijn. Een gewaarschuwd mens telt voor twee. Aanleiding voor nog eens een vermaning: "*Wordt niet omgevoerd met verscheidene en vreemde leringen.*" [9a]. Waar doelt de briefschrijver op? Naar alle waarschijnlijkheid op judaïstische dwalingen die de christenen willen terugvoeren naar de wettische leer van allerlei cultische verplichtingen. De leer van zalig worden door verdienste. Niet zonder reden laat de schrijver in de uitleg van deze vermaning met nadruk het woord *genade* vallen: "*Het is goed dat het hart gesterkt wordt door genade. Niet door spijsen, door welke geen nuttigheid ontvangen hebben die daarin gewandeld hebben*" [9b]. Kennelijk ging er op de gemeente een grote aantrekkingskracht uit van de oude spijsvoorschriften. Het waren per slot van rekening ook Hebreeënen, Joden dus. Maar wie deze regels voor zijn zaligheid en voor de eer van de Heere noodzakelijk acht, hangt een leer aan, vreemd aan het evangelie van Gods vrije genade. Zo luidt de vermaning. Ook voor ons, na zoveel eeuwen, tot lering?

DS. J.M.J. KIEVIET

Het Bijbelboek Ruth

– een inleiding

Als de Heere het ons geeft, willen we de komende tijd in deze rubriek gaan luisteren naar de boodschap van het boek Ruth. Steeds zullen we een stukje verder lezen in dit kleine Bijbelboek. Het betekent wel dat de rubriek 'Leren van de Vroege Kerk' voor enige tijd onderbroken wordt.

Ik wil de serie over Ruth beginnen met de vraag waarom dit boekje eigenlijk in de Bijbel staat. Terecht is Ruth 'een parel uit de Hebreeuwse vertelkunst' genoemd. Op schilderachtige wijze wordt ons de ontroerende geschiedenis getekend van een jonge vrouw uit Moab, die langs wonderlijke wegen werd tot een moeder in Israël. Maar de betekenis van Ruth blijft niet beperkt tot een mooie, aansprekende geschiedenis. Nee, in dat alles wil de Heere ons een boodschap meegeven. Zelfs meer dan één. Als het gaat om de algemene lijn van het Bijbelboek, zou ik drie dingen willen noemen.

Boek van Gods voorzienigheid

Allereerst is Ruth het Bijbelboekje van Gods voorzienigheid. Steeds zien we Gods voorzienige leiding oplichten. Enerzijds in de schijnbaar kleine gebeurtenissen in Ruths leven. Denk bijvoorbeeld aan de manier waarop Ruth terechtkomt op de akker van Boaz (Ruth 2: 3). Anderzijds ook in de grote lijn van het Bijbelboek. Heel bijzonder wordt dat duidelijk, als we het begin en einde van Ruth met elkaar vergelijken. In Ruth 1: 1 wordt ons verteld, dat de geschiedenis van dit Bijbelboek zich afspeelt 'in de dagen dat de richters richtten'. Geestelijk was dat een heel donkere tijd, waarin iedereen deed wat goed was in zijn eigen ogen (vergelijk Richteren 21: 25). Wat het Bijbelboek Ruth laat zien, is hoe de HEERE de dingen wonderlijk laat uitlopen op de komst van David, de man naar Gods hart. Met zijn naam eindigt dit Bijbelboekje (Ruth 4: 20). God geeft een koning. Vanuit David mogen we de lijn nog verder doortrekken: God werkt ook in de geschiedenis van Ruth aan op de komst van de grote Zoon van David in het vlees. Ruth zal een van de 'voormoeders' van Christus zijn (Mattheüs 1: 5).

Wat zou het een zegen zijn, als de bestudering van Ruth ons ertoe brengt om meer oog te hebben voor Gods leiding in ons persoonlijke leven. Op dat punt kunnen allerlei moeilijke vragen naar boven komen. Maar er kan toch ook troost in liggen, als we leren dat de dingen niet maar toevallig gebeuren, maar dat de Heere niets uit de hand loopt.

Zendingsboek

In de tweede plaats is Ruth een zendingsboekje. Ruth is namelijk niet alleen een jonge vrouw die vanuit Moab in Bethleem komt, daar trouwt en moeder wordt. Maar we zullen

ook horen, hoe ze de God van Israël mag leren kennen. Op de grens van Moab en Israël zal haar ontroerende belijdenis klinken: 'Uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God'. Die woorden zijn vrucht van Ruths eigen akker. Ze geven uitdrukking aan het wondere werk van Gods Geest in het hart van een Moabitische.

Het is in dat verband opmerkelijk dat Ruth in de 'Hebreeuwse Bijbel' behoort tot de zogenaamde 'megillot': vijf Bijbelboeken die gelezen worden op feest- en gedenkdagen. En Ruth is het boekje dat gelezen wordt op het Pinksterfeest.

Boek van de komende Christus

In de derde plaats is Ruth ook het boek van de komende Christus. In dit boekje wordt iets zichtbaar van de wonderlijke komst van God de Zoon in deze wereld. In de tijd van Ruth is dat natuurlijk nog toekomst. Eeuwen later zal de Heere Jezus pas geboren worden, overigens in hetzelfde Bethlehem als waar Ruth een plaats kreeg. Maar we kunnen wel zeggen, dat de komende Christus in het boekje Ruth Zijn schaduwen vooruitwerpt.

Dat beeld kunnen we ons wel voorstellen: Als we op een zonnige dag de zon in de rug hebben, en iemand haalt ons in, dan is voordat de betreffende persoon ons inhaalt, zijn schaduw al te zien. Die schaduw laat niet alleen zien dat er iemand aankomt, maar ook wordt soms al iets zichtbaar van hoe diegene eruitziet.

Als Christus in het boekje Ruth Zijn schaduwen vooruitwerpt, wordt dat bijzonder duidelijk in de figuur van Boaz, de lossier. We zullen nog horen, dat de lossier (goël) een van de oudtestamentische namen voor de Heere Jezus is. Job gebruikt die naam bijvoorbeeld in zijn belijdenis 'Mijn (Ver)lossier leeft' (Job 19: 25).

We zouden het samenvattend zo kunnen zeggen: In het boek Ruth licht iets op van de wonderlijke leiding van God de Vader, het wonderlijke werk van God de Heilige Geest en de wonderlijke komst van God de Zoon. Met deze algemene lijnen in gedachten gaan we dit Bijbelboek bestuderen. Laat het daarbij ons gebed mogen zijn, of de Heere dit kleine boekje wil gebruiken om levensvragen en geestelijke vragen te beantwoorden.

DS. A.J.T. RUIS

Heimelijke en verborgen zonden

Er zijn weer nieuwe vragen binnen gekomen en het is verbazend dat deze rubriek al jaren mag bestaan. Vragen zullen er altijd blijven en gelukkig antwoorden ook. Op levensvragen krijgen we, althans in dit leven, niet altijd een antwoord. Maar als de Heere in beproevingen en moeilijke wegen overgave en vrede schenkt is dat ook een antwoord.

De vraag die we nu beantwoorden gaat over de zonde. De vraag is wat David bedoelt als hij bidt om reiniging van verborgen afdwalingen, zie Psalm 19 vers 13. Zijn dat die zonden die hij heeft begaan, maar die voor zijn naaste verborgen zijn gebleven? Voor de Heere is niets verborgen. Maar voor de mensen kunnen wij dingen verbergen. Bedoelt David dergelijke dingen in deze Psalm?

Ik denk dat we in een andere richting moeten denken. David heeft het naar mijn mening over zonden die voor hemzelf verborgen zijn, waar hij geen weet van heeft en die in onwetendheid zijn geschied. Denkt u ook niet? Als David zingt: Ik verborg geen kwaad dat in mij werd gevonden, Psalm 32 vers 3 berijmd, dan weet hij over welke zonden hij het heeft. Dan gaat het over zonden die de Heere hem heeft laten zien, die de Wet hem heeft getoond, waarvan hij wordt beschuldigd in zijn geweten. En die zonden zijn hem tot schuld geworden en heeft hem tot een belijden van die schuld gebracht.

Het gaat hier niet om de diepte van de schuldbeleving, want die is evenals alles van ons onvolmaakt. Maar hij is oprecht in zijn schuld belijden. Hij is eerlijk tegenover de Heere en benoemt de door hem begane zonde voor Gods aangezicht. Maar, en dan komen we bij Psalm 19, er zijn wellicht ook dingen die hij niet weet, dingen die hij zich niet bewust is. Maar moet je je daar dan druk en bezorgd om maken? Welnu, de dingen kunnen zo teer liggen dat David daarom tot een dergelijke belijdenis komt. Hij zegt: Wie zou de afdwalingen verstaan? Het hart is immers arglistig? En daarom bidt hij: Doorgrond me en ken mijn hart o Heere, is hetgeen ik denk niet tot Uw eer? Beproof mij en zie of mijn gemoed iets kwaads, iets onbehoorlijks voedt. En doe mij toch met vaste schreden, de weg ter zaligheid betreden.

Het is niet een bepaald soort van overgevoeligheid of overdrevenheid, maar het is een zaak van pure liefde tot de Heere, namelijk om Hem niet te bedroeven. De belijdenis dat er ook nog zaken zijn die niet naar Gods wil zijn komt voort uit zelfkennis, en de behoefte aan en het geloof in de vergeving, maar vooral uit oprechte liefde tot de Heere. Let er dus op dat het hier niet gaat over een vorm van farizeïsme, waarmee je wat wordt en meent voor God te kunnen bestaan of een hopen volmaakt te zijn. Het is echt de liefde die hem drijft om zich zo tegenover de Heere op te stellen. Heere, was mij geheel, zo zal ik witter wezen, dan sneeuw die vers op de aarde neder viel.

Om dit nog duidelijker te zien moeten we het ook even hebben over zogenaamde heimelijke zonden. Die uitdruk-

king komen we tegen in Psalm 90, waar Mozes zegt: Gij stelt onze ongerechtigheden voor U, onze heimelijke zonden in het licht Uws aanschijns, vers 8. Wat zijn heimelijke zonden? Dat zijn die zonden die wij in het heimelijke, in het verborgen hebben bedreven en waar niemand anders van afweet. Het zijn wel zonden waarop je betrapt kunt worden of die uitkomen, maar daar waak je voor en daar ben je bang voor. Je verbergt je gedrag, soms zelfs achter een vroom masker! En wat Mozes nu zegt in deze Psalm is dat God dat vroeg of laat aan het licht zal brengen. Komt een zondaar niet tot een belijden, dan zal God het ontmaskeren. Dat doet Hij bij Zijn kinderen in het heden der genade. Denk aan de woorden van de Heere die Nathan aan David door moest geven: Gij hebt het in het verborgen gedaan. Maar Ik zal uw zonden openlijk bezoeken. Dat brengt Gods kind op de knieën. En in die weg zal God hem zijn zonden vergeven. Om het bloed van Sions Borg en Middelaar. Maar komt er geen belijdenis dan komt er ook geen vergeving en zal God aan het licht brengen al wat ik gedaan heb.

Zo dringt Gods Woord bij ons aan op de noodzaak van verzoening. Om uit onze schuilhoeken tevoorschijn te komen en ook het kwaad in het heimelijk, in het verborgen gedaan, eerlijk voor de Heere te belijden. Hoe teer kunnen deze dingen liggen. En hoe kan satan, die in tegenstelling tot mijn naaste wel heel goed weet wat ik in het verborgen doe, het mij moeilijk en angstig maken. En als je dan weet wat je natuur is, dan kun je er soms benauwd van worden dat je nog eens als de grootste huichelaar openbaar gemaakt zult worden. Dan kan het hart wel 'van doodsschrik beven', zoals dezelfde Psalm zegt.

Waar moet dit alles ons brengen? Op de plaats van de verloren zoon: Vader, Ik heb gezondigd tegen de hemel en voor U en ben niet meer waard Uw zoon genaamd te worden. Dat is een taal die het hart van God de Vader verblijdt en alle heilige engelen juichen als een mensenkind daar komen mag, eens voor het eerst en altijd weer. Altijd weer? Ja, natuurlijk. De ervaring van de liefde van zijn vader heeft het besef van onwaardigheid bij de zoon niet weggenomen hoor. Tenslotte: en is dit geen rijk en troostrijk woord voor een zondaar in 1 Johannes 1? Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid. En het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonde. Lees dit hoofdstuk tot uw vertroosting, zondaar! En tot een volgende keer.

DS. K. HOEFNAGEL

De onvergetelijke dominee uit Urk, Uit het leven van dominee Du Marchie van Voorthuysen | D. Wijma en M.J. Ruissen

Gebonden, 145 blz., € 16,95, Uitgeverij 'de Ramshoorn', Goes, ISBN 9789461152381.

Het boek is uitgegeven ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan van de Ds. E. du Marchie van Voorthuysenschool op Urk. De levensloop van deze predikant wordt op eenvoudige wijze beschreven. Tweemaal heeft hij op Urk gestaan. Het boek leest vlot en is niet alleen geschikt als kinderboek, ook volwassenen kunnen dit boek lezen.

Vertroost elkaar met deze woorden, Dagboek van belofte en troost Maarten Luther

Gebonden, € 21,50, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978 90 331 3185 1.

In dit dagboek vinden we gedeelten uit de geschriften van Luther. Luther verwoordt de troost die hij zelf heeft mogen ondervinden in aanvechtingen en beproevingen. Bij elke dagboekstukje staat vermeld waar het te vinden is in de werken van Luther. Een paar regels uit dit dagboek willen wij aan u doorgeven. Het dagboekstukje van 13 januari gaat over Mattheüs 11:28 'Kom bij Mij, allen die vermoeid en beladen bent; Ik zal u verkwikken.' (vertaling van Luthers Duitse bijbel uit 1545). We lezen daar het volgende: "Maar Christus betuigt Zelf dat Hij de vermoeide en bezwaarde harten niet nog meer wil bezwaren, maar troosten en bemoedigen. Hij wil hen helpen dragen en hen verkwikken. Daarom is het van het grootste belang, wanneer we vermoeid en beladen zijn vanwege onze zonden en een kwaad geweten, dat we dan in een vast vertrouwen naar Hem gaan en verkwikking zoeken en vinden bij Hem, en niet bij de wereld of bij onszelf."

Genade gevonden bij God | Ds. J. Westerink

Gebonden, 109 blz., € 15,50, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978 90 331 3092 2.

De ondertitel luidt: 'Leven als Noach.' Ds. Westerink trekt lijnen vanuit het leven en de tijd van Noach naar onze tijd. Alleen in Christus, de Ark van het behoud, zijn we geborgen voor tijd en eeuwigheid. Ter kennismaking geven we een citaat door van blz. 28 "De aarde was toen en is nu vervuld met wrevel, met agressie. Nee, het probleem is niet het klimaat of de opwarming van de aarde of de derde wereld. Het probleem is de mens. Het probleem zijn wij die de aarde van onze dagen vervullen met wrevel. Totdat de Heere zegt: Nu is het genoeg. Ik zal hem met de aarde verderven. En dan is er maar één schuilplaats. Dat

is de Ark van het behoud. Op die Ark wil ik je wijzen. Nee, we vinden die Ark niet (meer) op de bergen van Ararat. U en jij vinden Hem in de Schriften Die van Jezus Christus, Gods Zoon, Zaligmaker van zondaren, getuigen. Zoek Hem daar en leef!"

Opdat gij gelooft..., De brieven van Johannes aan kinderen | Ds. W.A. Zondag

Paperback, 255 blz., € 15,90, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978 90 331 3182 0.

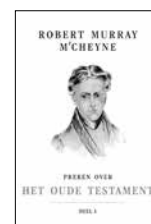
De apostel der liefde spreekt de gemeentelieden aan met 'kinderkens.' Het boek over de brieven van Johannes is op een toegankelijke manier geschreven. Elk hoofdstuk sluit af met een paar gespreksvragen. Aan de hand van die vragen kan verder nagedacht en gesproken worden over de inhoud van het hoofdstuk. In het hoofdstuk over vergeven zonden lezen we op blz. 57 "Nu het toch wat persoonlijk wordt, mag ik u wel de vraag stellen: bent u net als de zondares reeds tot Christus gevlucht? En bent u uw zondenlast al bij Hem kwijtgeraakt? Er is geen andere weg tot God dan door Jezus. Hij is de Deur, de Weg tot het eeuwige leven. Of bent u bevreesd dat Hij u zal wegsturen? Denk aan deze zondares. Zij werd niet weggestuurd en heeft het ondervonden dat armen van geest door Hem schatrijk worden gemaakt, dat treurigen worden vertroost. Want Hij is niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaren tot bekering."

Preken over het Oude Testament, deel 1 Robert Murray M'Cheyne

Gebonden, 188 blz., € 19,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 90 8718 8443.

Robert Murray M'Cheyne leefde van 1813-1843. In 1836 werd hij predikant. Op de jonge leeftijd van 29 jaar is hij overleden. De preken in dit boek verschijnen nu voor het eerst integraal in Nederlandse vertaling. We citeren enkele regels uit een preek over Zacharia 4:6 'Toen antwoordde Hij en sprak tot mij, zeggende: Dit is het woord des HEEREN tot Zerubbabel, zeggende: Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heerschen.' We lezen op blz. 176: "Als we sterven legt Christus de sluitsteen van het gebouw. Het is niet door kracht, noch door geweld dat u die ontzaglijke reis kunt maken. Het is door Gods Geest. God bewaart stervenskracht voor het stervensuur. Hij zal al Zijn kinderen door de dood heen dragen, zij het niet zegevierend dan in elk geval veilig. En als de ziel binnengaat in het paradijs, zullen deze woorden gezongen worden door de engelen: 'Genade, genade, zij dezelve.' 'Hel, waar is uw overwinning?' (1 Kor. 15:55)."

Charles Hodge (3)

Onverschillig

Het Woord van God beschuldigt alle mensen van zonde. Er is sprake van een algemene onverschilligheid tegen deze beschuldiging. Onverschilligheid is geen bewijs van onschuld. Onverschilligheid wijst op een diepe verdorvenheid. Ongevoeligheid voor verdorvenheid is geen goed teken, het is een bewijs van de omvang van die verdorvenheid. De ongevoeligheid neemt toe naarmate de verdorvenheid toeneemt. Het verstand wordt verblind en het hart wordt verhard. De gevallen mens neemt geen tijd zijn weg te overdenken en zichzelf te onderzoeken. Vaak wordt geprobeerd het opkomend gevoel van schuld en gevaar te onderdrukken. Het valt niet te ontdekken dat de mens een overtreder is van Gods wet. Maar die pijnlijke overtuiging wordt veronachtzaamd en onderdrukt.

Tegenwerpingen

Men probeert zich te verschuilen achter allerlei tegenwerpingen. Ons karakter wordt gevormd door meerdere omstandigheden zoals opvoeding, gewoonten en omgeving waarin wij verkeren. Maar dat neemt niet weg dat wij verantwoordelijk zijn voor onze zonden. Er kan gezegd worden dat God bepaalt of de middelen al of niet gezegend worden. Daar wordt aan verbonden dat het dan tevergeefs is de middelen te gebruiken. Beide feiten gelden: we zijn afhankelijk van Gods zegen en we zijn verplicht de middelen te gebruiken.

Onbegrijpelijk

Veel dingen in de natuur kunnen we niet begrijpen. Op welke manier worden de stoffen gerangschikt en geselecteerd waaruit blad en bloem zijn opgebouwd? Welk proces leidt tot de vorming van het oog of de hand? "Elk ding dat we zien is zelfs voor de meest verlichte persoon een aanduiding van iets wat onbekend en ondoorgrondelijk is." Wie kan de verbinding tussen ziel en lichaam begrijpen? Hoe komt het dat ziel en lichaam elkaar beïnvloeden? Waarom lijdt de ziel als het lichaam lijdt? Hoe valt het te verklaren dat er gevoelens in ons worden opgewekt? Hoe komt het dat we ergens genoeg in hebben en in iets anders niet? Wie met genoeg kijkt naar een mishandeling veroordelen wij. Wie met afgrijzen ernaar kijkt vallen wij bij. Hoe dit tot stand komt, kunnen we niet begrijpen.

God is onbegrijpelijk

Als er zoveel dingen in de natuur en in onszelf zijn die wij niet kunnen begrijpen, kunnen we niet verwachten God te kunnen begrijpen. We kunnen al Zijn werken en eigenschappen niet met elkaar in overeenstemming brengen. We kunnen Gods plannen niet begrijpen en ook niet hoe ze werkelijkheid worden. Daar is immers een kennis voor nodig die

niemand heeft. We moeten niet het bestaan van God verwerpen omdat wij Zijn zelfbestaan niet kunnen begrijpen. De Heere eist dat we geloven en aanvaarden dat Hij is zoals Hij Zich openbaart. Er dient ootmoed en vertrouwen te zijn.

Onderwerping

We zijn verplicht ons aan de waarheid te onderwerpen. We zijn verplicht te aanvaarden wat we zien, voelen en wat met ons gezonde verstand overeenkomt. Ons bewustzijn vertelt ons dat wij zondaars zijn. We mogen ons niet tegen deze waarheid verzetten. Dan zijn we te vergelijken met het water van een oceaan dat tegen de rotsen tekeergaat. Maar de rotsen wijken niet. De mens wint er niets mee als hij zich verzet tegen de waarheid dat hij een zondaar is. Het getuigt van wijsheid zich daaraan te onderwerpen. De mens moet zich rustig onderwerpen aan alles wat God in de Bijbel zegt en aan alles wat Hij doet. Wij zijn verantwoordelijk voor onze zonde.

Onjuiste tegenwerpingen

Bijna altijd worden op een onoprechte manier tegenwerpingen aangevoerd terwijl de persoon die dat doet er innerlijk van overtuigd is dat die tegenwerpingen onjuist zijn. We weten in veel gevallen dat dingen waar zijn, terwijl we dat niet kunnen bewijzen. Zo weten we ook dat bepaalde tegenwerpingen onjuist zijn, terwijl we dat niet kunnen bewijzen. "En wanneer iemand schuldig wordt verklaard en daaraan wil ontkomen door zijn verantwoordelijkheid te ontkennen, ontkent hij een feit waarvan hij zich bewust is; iets wat onmogelijk duidelijker is te maken. Of, als hij zich beroept op zijn onvermogen als een excuus dat hij zich niet bekeert en God niet gehoorzaamt, dan beroept hij zich op iets waarvan hij weet dat dit geen geldigheid geeft. Hij weet dat hoe reëel dit onvermogen ook moge zijn, dit niet zodanig is dat het hem verontschuldigt voor zijn volharden in de zonde, omdat zijn overtuiging van de realiteit ervan in zijn eigen bewustzijn samengaat met een besef van schuld. Daarom is het een verdediging die geen stand houdt tegenover de rechterstoel van zijn eigen geweten, en hij weet dat die hem niet zal baten voor de rechterstoel van God."

De dood verdiend

Als God ons zegt dat wij zondaars zijn, weten wij dat dit waar is. Wanneer God zegt dat wij de dood verdienen, weten wij dat dit een rechtvaardig oordeel is. Wanneer God zegt dat wij geen kracht hebben om onszelf te verlossen en we van Gods wil afhankelijk zijn als het gaat over onze verlossing, weten we ook dat dit waar is. Het is dwaas en goddeloos tegen de waarheid tegenwerpingen in te brengen. Onboetvaardigen

zijn ervan overtuigd dat zij onderweg zijn naar de eeuwige dood. Soms is die overtuiging heel zwak, met name als de dingen van dit leven ons erg in beslag nemen. Maar zo nu en dan ontwaakt toch die overtuiging en brengt onrust met zich mee. De gedachte dat God barmhartig is, kan deze overtuiging ook niet wegnemen. De bijbel zegt duidelijk dat zij die de zonde bedrijven de dood verdienen.

Gevaarlijk uitstel

Veel mensen moeten toegeven dat zij niet geschikt zijn om te sterven in hun onbekeerlijkheid. Uitstel van het ene nodige is heel gevaarlijk. Het is gevaarlijk nog even door te gaan met zondigen. Door te gaan met Gods geboden te overtreden. Elk uitstel maakt de schuld zwaarder. Ze zijn zich immers bewust van het kwade en van de rechtvaardigheid van Gods eisen. Uitstel maakt bekering lastiger. Het hart wordt harder. De macht van de zonde neemt toe. Gods grimmigheid jegens hem neemt toe. "Elke dag uitstel doet namelijk, met een angstaanjagende snelheid, de waarschijnlijkheid van onze uiteindelijke verdoemenis toenemen."

DS. A. VAN HETEREN

COLOFON

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand.

ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren,

Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978

E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116

E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 30,- per jaar.

Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 36,-per jaar.

Advertentietarieven op aanvraag.

Versijning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. donderdag 26 januari 2023. Kopij graag binnen donderdag 12 januari 2022.

Ds. M.A. Kempeneers

Na het plotselinge en onverwachte sterven van ds. P. Roos heeft ds. K. Hoefnagel op uitmuntende wijze het voorzitterschap waargenomen. We zeggen hem daarvoor hartelijk dank. Op onze laatst gehouden bestuursvergadering is ds. M.A. Kempeneers tot onze nieuwe voorzitter gekozen. Ds. Kempeneers heeft deze benoeming mogen aanvaarden. We wensen hem van harte sterke en bovenal Gods onmisbare zegen toe als voorzitter van de stichting 'Bewaar het Pand.'

Ds. J. de Bruin

Op onze laatst gehouden bestuursvergadering is ds. J. de Bruin gekozen als nieuw bestuurslid. Hij heeft deze benoeming mogen aanvaarden. We heten hem van harte welkom in ons bestuur. We hopen op een goede inbreng van zijn kant en een goede samenwerking met hem. Ook ds. De Bruin wensen we van harte sterkte en bovenal Gods onmisbare zegen toe als bestuurslid van de stichting 'Bewaar het Pand.'

Damwoude

De gemeente van Damwoude heeft een vernieuwd kerkgebouw in gebruik mogen nemen. De renovatie is grondig aangepakt. Het resultaat mag er zijn. Alles ziet er keurig verzorgd uit. Het is echt een grote verbetering vergeleken met het verleden. De Heere geve Zijn zegen bij alles wat in de gemeente van Damwoude gedaan mag worden. De Heere make het zo dat de prediking rijke vrucht mag afwerpen in de harten van jong en oud.

Rotterdam- Kralingen

Zaterdag 14 januari 2023 zal ds. J. de Bruin door ds. A.J.T. Ruis bevestigd worden als predikant van Rotterdam- Kralingen. De dienst begint om 10.30 uur. Intrededienst vangt aan om 14.00 uur. Beide diensten zullen gehouden worden in de Eben- Haëzerkerk, Voordijk 252 in Barendrecht. Tussen de diensten is er gelegenheid tot het gebruiken van een broodmaaltijd voor hen die van ver komen. U wordt verzocht u te melden als u de diensten wil bijwonen en met hoeveel personen en of u gebruik wilt maken van de broodmaaltijd via scriba@cggkralingen.nl Toekomstig adres van ds. J. de Bruin: Struikheide 28, 3069 LJ Rotterdam.

De Heere zegene ds. De Bruin met zijn gezin, alsook de kerkenraad en de gemeente van Rotterdam- Kralingen. We denken ook aan de kerkenraad en de gemeente van Elburg. De Heere gedenke ook daar in alle opzichten.

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

Vergeef, was en reinig mij | N.a.v. W. Visser
 Hard cover. 128 pag. ISBN 9-789070-6976-79. Uitgeverij Van
 Velzen, Krabbendijke. Prijs € 14,90.

Is er een dieper Psalm dan de eenen-
 vijftigste, de middelste van de zeven
 boetepsalmen? Het is de Psalm waarin
 David de nood van zijn zondeschuld bij
 de Heere uitklaagt. En waarin hij harts-
 tochtelijk roept om Gods genade, met
 een beroep op Zijn goedertierenheid en barmhartigheden.
 In de loop van de geschiedenis der kerk hebben velen zich
 aangesproken geweten door de inhoud van deze aangrijpende

Psalm van schuldbelijdenis en geloofsworsteling, waarin ook
 de tonen van vertroosting en verwondering niet ontbreken.
 Te denken valt aan Augustinus, Luther en Kohlbrugge. De heer
 W. Visser (tot voor kort) te Nunspeet publiceerde onlangs een
 mooi boekje met een meditatieve uitleg van deze Psalm, ge-
 richt op de jongeren en de jongvolwassenen. Ik wil het graag
 aanbevelen. Uitleg en toepassing wisselen elkaar af, met aan-
 sprekende voorbeelden uit het dagelijkse leven. Elk hoofd-
 stukje wordt besloten met een treffend citaat uit de schat van
 de kerk der eeuwen. Een boekje dat wil leiden tot de enige
 troost in leven en in sterven.

Ds. J.M.J. Kieviet

Christelijke hulpverlening met perspectief

Stichting Schuilplaats helpt mensen die
 vastgelopen zijn op het gebied van:

relatie rouw opvoeding

zelfvertrouwen echtscheiding

burn-out depressie

stichtingschuilplaats.nl

☎ 0318 - 54 78 70

schuilplaats

KORTE
 WACHT-
 LIJST!

Meer weten over zending in Cuba en Spanje?

Nodig ervaren spreker uit
 van Spaanse
 Evangelische Zending
 (SEZ).

06-27269502
 voorlichting@sez.st
 www.sez.st

BID OM DE VREDE VAN JERUZALEM!

van harte welkom
 op onze bidstonden

Stichting
 Herleving Gebed voor Israël

VOOR MEER INFORMATIE ZIE:
WWW.GEBEDVOORISRAEL.NL

VAN STAVEREN begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar

(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje
 "Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegravenissen.nl
 info@vanstaverenbegravenissen.nl